

ת"פ 33671/09/20 - מדינת ישראל תביעות פלילי- ת"א נגד עידן צרפתי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33671-09-20 מדינת ישראל נ' צרפתי

לפני כבוד השופט ענת יהב	מדינת ישראל תביעות פלילי- ת"א
המאשימה:	
(המשיבה)	
נגד	
הנאשם:	עידן צרפתי עו"ד זהר ברזילי
(המבקש)	

החלטה

בפניי בקשת ההגנה לקבלת צו לגילוי מסמכים- שעניינו, התקשרויות טלפוניות (ככל שקיימות), של המתלוננת עם עורך הדין, עורך הצוואה וכן העדים שחתמו עליה, קודם החתימה, מכוח סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב- 1982 (להלן: "**החסד"פ**").

כללי:

כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם- המבקש כאן, מייחס לו עבירות של **ניסיון לקבלת דבר במרמה**- לפי סעיף 415 סיפא, **שבועת שקר**- לפי סעיף 239, **זיוף**- לפי סעיף 418 ו**שימוש במסמך מזויף**- לפי סעיף 420, כל אלו בניגוד לסעיפים המצויים בחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "**החוק**").

בקצרה אומר, כי על פי עובדות כתב האישום, המתלוננת והנאשם מחזיקים בצוואות של אותה מורשה, שהייתה ערירת ואשר הורשה את הדירה שהייתה בחזקתה (להלן: "**המצווה**"), כאשר טענת המדינה, כי צוואת הנאשם הינה מזויפת ומתוך מטרה להכשיל את כוונתה ורצונה של המצווה וליטול את הדירה לחזקתו.

ההגנה, שבעת חקירת המתלוננת (בחקירתה הנגדית), ניסתה להראות כי מדובר במתלוננת שאינה חפה מאינטרסים וכן שעורך הדין שעליו המליצה למצווה, לערוך את הצוואה בפניו, הינו בעל קשרים עמה, ביקשה לקבל את ההתקשרויות הטלפוניות שלה עם הגורמים שהיו מעורבים בחתימה על הצוואה, מצאה לבקש את הבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ.

המאשימה- המשיבה בבקשה זו, התנגדה לאמור כאשר הדגישה, שעובדות כתב האישום מייחסות לנאשם זיוף הצוואה

כפי שתבקש להוכיח ואין לבקשת ההגנה כדי לתרום לכך למעט פגיעה בפרטיות המתלוננת. מדובר בשאלה שהתשובה טמונה במומחיות ולא במהימנות המתלוננת, מה גם שלא הוצגו חוסר התאמה, פגיעה או נקודת אחיזה שיש בה כדי לבסס את הבקשה הזו.

דין והכרעה:

המסגרת הנורמטיבית- לשונו של סעיף 108 לחסד"פ:

"בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו".

כבר נקבע בפסיקה, כי בקשה המוגשת לפי סעיף זה, מצריכה הפעלת שיקול דעת שיפוטי, כך שעל המבקש לשכנע את בית המשפט כי קיים אינטרס לגיטימי בקבלת החומר המבוקש ושהחומר רלוונטי ועשוי לסייע למי מהצדדים בהליך. לצורך כך, עליו להציג לכל הפחות תשתית ראשונית המצדיקה העמדת החומר המבוקש לרשותו, אחרת לא תיעתר בקשתו (ראה בש"פ 9305/08 פלוני ואח' נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות ואח' (3.12.08) וכן הובהר שבית משפט לא ייקח בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאיות (ראה בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שיינר).

בכל הנוגע למסירה של מידע על מתלוננים ועל צדדים שלישיים לעיון הנאשם, על בית המשפט לערוך איזון בין הפגיעה בפרטיות של מי אשר המידע נמסר אודותיו וטומן בחובו, פעמים רבים גם פגיעה בצדדים שלישיים לבין התועלת הפוטנציאלית שיכולה לצמוח להגנת הנאשם (ראו בש"פ 7233/18 מחי אלדין בכיראת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.10.2018) וכן בש"פ 3099/08 דוד אברהמי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.2.2009)).

בנוגע לכך, נקבע בפסיקה, שמידע שכזה אשר במהותו, כל שניתן להשיג באמצעותו הוא הצגת העד באור שלילי על מנת לפגוע באמינותו, אינו מידע שנחשב ככזה המביא תועלת ממשית להגנה וכי **"תועלת כאמור ניתן להפיק רק ממידע שבעזרתו ניתן להטיל ספק קונקרטי מוגדר בעדותו של העד"** (ראו בש"פ 1378/20 יניב זגורי ואח' נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו 7.4.2020).

לכך, אוסיף, כי ההגנה לא הציגה תשתית ראשונית לבקשה, שכן, המתלוננת והעדים לצוואה, העידו בפניי ולא מצאתי שקיימות סתירות בנוגע לנקודות אותן רוצה ההגנה להבהיר, דהיינו המתלוננת ציינה שהיא מכירה את עורך הדין ואף הרחיבה לעניין אופי ההיכרות (ולא הסתירה זאת) ובנוסף, היא והעדים ציינו שאינם מכירים האחד את השני ולא נמצא ולו ראשית ראייה שאין זה כך.

בעיקר אומר, כי אני מסכימה עם המאשימה, שההכרעה בתיק זה מבוססת כל כולה על סוגיות שבמומחיות, דהיינו איזוהי

צוואה מזויפת, אם בכלל, או שתיהן גם יחד ובכל מקרה, גם לאחר הקביעות שתהיינה, עדיין יוכל כל אחד מן הצדדים, ללבן סוגיות נוספות במסגרת הליך אישור הצוואה וקיומה, כאשר אלו, אינן קשורות להליך הפלילי שבפניי כלל ועיקר. כך למשל, גם אם תצליח ההגנה להוכיח שהיה קשר בין המעורבים, אין בכך כדי לומר דבר לעניין אמיתות הצוואה אם לאו, ועניין זה משליך לגבי ההשפעה ושאלות נוספות שאינן עומדות לבחינת בית משפט זה בהליך זה, אלא בהליך המקביל המתנהל בין הצדדים.

לפיכך, בהינתן פגיעה בזכותה החוקתית של המתלוננת לפרטיות, כאשר על פני הדברים מתייחסת הבקשה לחומר שאינו נוגע לליבת עובדות כתב האישום ובנסיבות התיק אין בגילוי החומר כדי להועיל להגנת הנאשם והרלוונטיות של החומר מוטלת בספק, כאשר ההגנה לטעמי לא הצליחה לבסס, גם בשלב הזה קשר אמיץ למתואר ונראה שמדובר במסע דיג ובעיקר חשש מפגיעה בפרטיות המתלוננת וצדדים שלישיים, תוך השחרת פניה, אזי לא מצאתי להיעתר לבקשה.

מכל האמור מצאתי לדחות את הבקשה.

המזכירות תעביר החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ג, 04 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.